

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0157

Prawo zakazujące bluźnierstwa w Pakistanie, w szczególności sprawa Shagufty Kausar i Shafqata Emmanuela**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przepisów o bluźnierstwie w Pakistanie, w szczególności sprawy Shagufty Kausar i Shafqata Emmanuela (2021/2647(RSP))**

(2021/C 506/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Pakistanu, w szczególności rezolucję z 20 maja 2010 r. w sprawie wolności wyznania w Pakistanie ⁽¹⁾, z 10 października 2013 r. w sprawie niedawnych przypadków stosowania przemocy wobec chrześcijan i prześladowania ich, zwłaszcza w Maluli (Syria) i Peszawarze (Pakistan) oraz w sprawie pastora Saeeda Abediniego (Iran) ⁽²⁾ oraz rezolucji z 17 kwietnia 2014 r. w sprawie niedawnych przypadków prześladowań w Pakistanie ⁽³⁾, z 27 listopada 2014 r. w sprawie Pakistanu: przepisy dotyczące bluźnierstwa ⁽⁴⁾, i z 15 czerwca 2017 r. w sprawie Pakistanu, w szczególności sytuacji obrońców praw człowieka i stosowania kary śmierci ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., w szczególności jego art. 6, 18 i 19,
 - uwzględniając Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej,
 - uwzględniając uwagi rzecznika Wysokiej Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka Ruperta Colville'a, w szczególności komunikat prasowy z 8 września 2020 r.,
 - uwzględniając oświadczenia Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie Pakistanu,
 - uwzględniając strategiczny plan zaangażowania UE–Pakistan z 2019 r., w którym uzgodniono podstawy wzajemnej współpracy w zakresie takich priorytetów jak demokracja, praworządność, dobre rządy i prawa człowieka,
 - uwzględniając Deklarację ONZ w sprawie eliminacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji opartych na religii lub przekonaniach,
 - uwzględniając wspólne sprawozdanie Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 10 lutego 2020 r. w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych obejmującego lata 2018–2019 (JOIN(2020)0003), w szczególności ocenę Pakistanu w kontekście szczególnego rozwiązania motywacyjnego UE dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów (GSP Plus) (SWD(2020)0022),
 - uwzględniając wytyczne UE dotyczące propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań z 2013 r.,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci z 2013 r.,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od 1986 r. w Pakistanie obowiązują kontrowersyjne przepisy dotyczące bluźnierstwa, które aktualnie karzą bluźnierstwo wobec proroka Mahometa karą śmierci lub dożywotniego więzienia;
- B. mając na uwadze, że pakistańskie przepisy dotyczące bluźnierstwa, mimo że nigdy nie doprowadziły do oficjalnych egzekucji, podlegają do nękania osób oskarżonych, przemocy wobec nich, a nawet zabójstw; mając na uwadze, że osoby oskarżone o bluźnierstwo żyją w poczuciu zagrożenia życia niezależnie od wyniku postępowania sądowego; mając na uwadze, że powszechnie wiadomo, że pakistańskie przepisy dotyczące bluźnierstwa są często nadużywane, a fałszywe oskarżenia służą osobistym interesom oskarżycieli;

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 147.⁽²⁾ Dz.U. C 181 z 19.5.2016, s. 82.⁽³⁾ Dz.U. C 443 z 22.12.2017, s. 75.⁽⁴⁾ Dz.U. C 289 z 9.8.2016, s. 40.⁽⁵⁾ Dz.U. C 331 z 18.9.2018, s. 109.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- C. mając na uwadze, że pakistańskie prawo zakazujące bluźnierstwa sprawia, że dla mniejszości wyznaniowych niebezpieczne jest swobodne wyrażanie poglądów lub otwarte angażowanie się w działalność religijną; mając na uwadze, że zamiast chronić wspólnoty religijne, przepisy te budzą strach w pakistańskim społeczeństwie; mając na uwadze, że wszelkie próby zreformowania przepisów lub zmiany ich stosowania udaremniają groźbami i zabójstwami; mając na uwadze, że próby poruszenia problemu w mediach – w internecie i nie tylko – często spotykają się z groźbami i prześladowaniem, nawet ze strony przedstawicieli rządu;
- D. mając na uwadze, że kilkadziesiąt osób przebywa obecnie w więzieniu pod zarzutem bluźnierstwa – w tym muzułmanie, hinduiści, chrześcijanie i in.; mając na uwadze, że kilkoro oskarżonych zginęło zaatakowanych przez rozjuszony tłum; mając na uwadze, że na pakistański system sądowy wywierana jest ogromna presja; mając na uwadze, że postępowanie sądowe często trwa wiele lat i wywiera druzgocący wpływ na niewinnych obywateli Pakistanu, ich rodziny i społeczności;
- E. mając na uwadze alarmujący wzrost liczby oskarżeń o bluźnierstwo w Pakistanie, w internecie i poza nim, w ciągu ostatniego roku; mając na uwadze, że wiele oskarżeń wymierzonych jest w obrońców praw człowieka, dziennikarzy, artystów i osoby najbardziej marginalizowane; mając na uwadze, że pakistańskie przepisy dotyczące bluźnierstwa są coraz częściej wykorzystywane w osobistych lub politycznych porachunkach, co stanowi naruszenie prawa do wolności religii i przekonań oraz prawa do opinii i wolności wypowiedzi;
- F. mając na uwadze, że procedury sądowe w sprawach dotyczących bluźnierstwa w Pakistanie są bardzo niezadowolające; mając na uwadze, że nie potrzeba wielu dowodów, aby kogoś skazać, a organy sądowe często bezkrytycznie akceptują zarzuty; mając na uwadze, że oskarżeni są często uznawani za winnych i muszą udowodnić swoją niewinność, choć powinno być odwrotnie;
- G. mając na uwadze, że wolność myśli, sumienia i wyznania dotyczy wyznawców religii, ale także ateistów, agnostyków i osób niewierzących;
- H. mając na uwadze, że Pakistan jest stroną odpowiednich umów międzynarodowych dotyczących praw człowieka, w tym Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karaniami, które zawierają liczne postanowienia dotyczące prawa do życia, prawa do rzetelnego procesu sądowego, równości wobec prawa i niedyskryminacji;
- I. mając na uwadze, że w kilku przypadkach celowo odraczano proces osoby oskarżonej o bluźnierstwo, co było prawdopodobnie taktyką sędziów wynikającą z niechęci do wydania wyroku uniewinniającego; mając na uwadze, że osobom zatrudnionym w pakistańskim systemie sądownictwa karnego, w tym prawnikom, policjantom, prokuratorom i sędziom, często uniemożliwia się skuteczne, bezstronne i wolne od strachu wykonywanie pracy; mając na uwadze, że świadkowie i rodziny ofiar muszą się ukrywać ze strachu przed odwetem;
- J. mając na uwadze, że w 2020 r. sytuacja w Pakistanie stale się pogarszała, ponieważ rząd metodycznie egzekwował przepisy dotyczące bluźnierstwa i zanieczyścił ochronę mniejszości religijnych przed nadużyciami ze strony podmiotów niepaństwowych, przy czym gwałtownie wzrosła liczba celowych zabójstw, oskarżeń o bluźnierstwo, przymusowych nawróceń i przypadków stosowania mowy nienawiści wobec mniejszości religijnych, w tym ałmadytów, szyitów, hinduistów, chrześcijan i sikhów; mając na uwadze, że w 2020 r. uprowadzenie, przymusowe nawrócenie na islam, gwałty i przymusowe małżeństwa nadal stanowiły bezpośrednie zagrożenie dla kobiet i dzieci należących do mniejszości religijnych, zwłaszcza tych wywodzących się ze wspólnoty hinduistycznej i chrześcijańskiej;
- K. mając na uwadze, że 2 marca 2021 r. minęło dziesięć lat od zabójstwa byłego pakistańskiego ministra ds. mniejszości Szabaza Bhattiego, które poprzedziły groźby pod jego adresem z powodu publicznych wypowiedzi przeciwko przepisom dotyczącym bluźnierstwa;
- L. mając na uwadze, że pakistańskie małżeństwo Shagufta Kausar i Shafqat Emmanuel zostało skazane w 2014 r. na śmierć pod zarzutem bluźnierstwa; mając na uwadze, że zarzuty te opierały się na rzekomych wiadomościach tekstowych obrażających proroka Mahometa wysłanych z numeru zarejestrowanego na Shaguftę Kausar do osoby, która oskarżyła parę o bluźnierstwo;
- M. mając na uwadze, że dowody, na podstawie których wydano wyrok, budzą poważne wątpliwości; mając na uwadze, że małżonkowie są analfabetami, więc nie mogli wysłać wiadomości tekstowych; mając na uwadze, że telefon, z którego rzekomo wysłano wiadomości, nie został odzyskany do celów dochodzenia; mając na uwadze, że małżonkowie znajdowali się jakoby w konflikcie z oskarżycielem niedługo przed wniesieniem zarzutów; mając na uwadze, że istnieje podejrzenie, że byli torturowani;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- N. mając na uwadze, że przebywają oni w więzieniu w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie przez sąd ich apelacji od wyroku śmierci; mając na uwadze, że apelacja miała zostać rozpatrzona w kwietniu 2020 r., sześć lat po wyroku skazującym, jednak wielokrotnie ją odraczano, ostatnio 15 lutego 2021 r.;
- O. mając na uwadze, że od chwili skazania para jest odseparowana od swych czworga dzieci;
- P. mając na uwadze, że Shafqat Emmanuel doznał uszkodzenia rdzenia kręgowego w wypadku w 2004 r., a w więzieniu jest pozbawiony odpowiedniej opieki medycznej; mając na uwadze, że Shagufta Kausar jest odizolowana w więzieniu dla kobiet i cierpi na depresję w wyniku swojej sytuacji;
- Q. mając na uwadze, że Wysoki Sąd w Lahaur kilkakrotnie odraczał sprawę oraz że Saiful Malook, adwokat Shagufty Kausar i Shafqata Emanuela, usilnie stara się, aby ich apelacja w końcu trafiła przed sąd i aby wreszcie zapewniono im prawo do rzetelnego i sprawiedliwego procesu;
- R. mając na uwadze, że według Centrum Sprawiedliwości Społecznej w okresie od 1987 r. do lutego 2021 r. co najmniej 1 855 osobom w Pakistanie postawiono zarzuty na mocy przepisów o bluźnierstwie, przy czym najwięcej takich oskarżeń odnotowano w 2020 r.;
- S. mając na uwadze, że w kwietniu 2017 r. muzułmański student Mashal Khan został zabity przez rozwścieczony tłum po tym, jak zarzucono mu zamieszczanie w internecie bluźnierczych treści, na co nie znaleziono dowodów; mając na uwadze, że Junaid Hafeez, wykładowca Uniwersytetu im. Bahauddina Zakarii w Multan, został aresztowany w marcu 2013 r. pod zarzutem bluźnierstwa, był przetrzymywany w odosobnieniu przez pięć lat trwania procesu, a w grudniu 2019 r. pakistański sąd uznał go za winnego bluźnierstwa i skazał na karę śmierci; mając na uwadze, że eksperci ONZ ds. praw człowieka potępił ten wyrok jako „parodię wymiaru sprawiedliwości”, sprzeczną z prawem międzynarodowym;
- T. mając na uwadze, że rośnie liczba ataków – w internecie i poza nim – wymierzonych w dziennikarzy i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, a szczególnie kobiety i najbardziej marginalizowane grupy społeczne, w tym osoby należące do mniejszości religijnych, osoby uboższe i osoby z niepełnosprawnościami; mając na uwadze, że takie ataki często polegają na fałszywych oskarżeniach o bluźnierstwo, które mogą prowadzić do agresji fizycznej, zabójstw, arbitralnych aresztowań i zatrzymań;
- U. mając na uwadze, że Pakistan od 2014 r. korzysta z preferencji handlowych w ramach GSP Plus; mając na uwadze, że kraj ten czerpie znaczne korzyści gospodarcze z tej jednostronnej umowy handlowej; mając na uwadze, że status GSP Plus wiąże się z obowiązkiem ratyfikowania i wdrożenia 27 konwencji międzynarodowych, w tym zobowiązań do zagwarantowania praw człowieka i wolności wyznania;
- V. mając na uwadze, że w ostatniej ocenie Pakistanu w ramach GSP Plus z 10 lutego 2020 r. Komisja zgłosiła różnorodne poważne zastrzeżenia związane z sytuacją praw człowieka w tym kraju, w szczególności z brakiem postępów w ograniczaniu zakresu kary śmierci i jej wykonywania;
- W. mając na uwadze, że ustawa o bluźnierstwie jest ciągle stosowana w Pakistanie, na tle ogólnego coraz ostrzejszego ograniczania wolności wyznania i wolności wyrażania opinii związanych z wyznaniem i przekonaniem; mając na uwadze, że w marcu 2019 r. specjalny sprawozdawca ONZ ds. wolności religii lub przekonań przytoczył sprawę Asii Bibi jako przykład na to, że przepisy przeciwko bluźnierstwu i apostazji ponownie zyskały na znaczeniu oraz że przepisy o porządku publicznym są wykorzystywane do ograniczania wypowiedzi uznawanych za obraźliwe dla wspólnot religijnych;
- X. mając na uwadze, że powtarzające się podstępne ataki radykalnych grup pakistańskich na władze francuskie, a ostatnio także oświadczenia rządu Pakistanu dotyczące tego, co należy uznawać za bluźnierstwo, nasiliły się po reakcji władz francuskich na zamach terrorystyczny na francuskiego nauczyciela broniącego wolności słowa, w wyniku czego 15 kwietnia 2021 r. władze Francji zaleciły, aby jej obywatele tymczasowo opuścili Pakistan; mając na uwadze, że 20 kwietnia 2021 r. przedstawiciel partii rządzącej przedłożył pakistańskiemu Zgromadzeniu Narodowemu uchwałę wzywającą do debaty nad wydaleniem ambasadora Francji;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

1. wyraża zaniepokojenie stanem zdrowia i samopoczuciem Shagufty Kausar i Shafqata Emmanuela oraz apeluje do władz Pakistanu o natychmiastowe zapewnienie im opieki medycznej; wzywa władze Pakistanu do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia Shafqata Emmanuela i Shagufty Kausar oraz do uchylenia wydanego na nich wyroku śmierci;
2. z ubolewaniem odnotowuje, że apelacja Shagufty Kausar i Shafqata Emmanuela jest ciągle odraczana; wzywa Wysoki Sąd w Lahaur, aby jak najszybciej rozstrzygnął tę sprawę oraz aby racjonalnie uzasadnił jakiegokolwiek kolejne odroczenia;
3. odnotowuje, że Shafqat Emmanuel przebywa w szpitalu więziennym ze względu na poważne problemy zdrowotne i był dwukrotnie leczony poza więzieniem w Fajsalabadzie; z ubolewaniem odnotowuje, że Shagufta Kausar i Shafqat Emmanuel od siedmiu lat są odizolowani od siebie nawzajem i od swoich rodzin; w związku z tym wzywa rząd Pakistanu do zapewnienia godnych i humanitarnych warunków w więzieniach;
4. z zaniepokojeniem zauważa, że w Pakistanie nadal nadużywa się przepisów o bluźnierstwie, co pogłębia istniejące podziały religijne, a tym samym podsyca atmosferę nietolerancji religijnej, przemocy i dyskryminacji; zaznacza, że obowiązujące w Pakistanie przepisy o bluźnierstwie stoją w sprzeczności z prawem międzynarodowym praw człowieka i są coraz częściej wykorzystywane do zwalczania w tym kraju grup mniejszościowych o słabszej pozycji, w tym szyitów, ahmadytów, hinduistów i chrześcijan; domaga się zatem, aby rząd pakistański dokonał przeglądu tych przepisów i ich stosowania, a ostatecznie je uchylił; wzywa do zapewnienia ochrony sędziom, obrońcom i świadkom obrony we wszystkich sprawach dotyczących bluźnierstwa;
5. wzywa Pakistan do uchylenia sekcji 295-B i C krajowego kodeksu karnego oraz do poszanowania i przestrzegania prawa do wolności myśli, sumienia, religii i wypowiedzi w całym kraju przez skuteczne zakazanie stosowania przepisów dotyczących bluźnierstwa; ponadto wzywa rząd Pakistanu do zmiany ustawy antyterrorystycznej z 1997 r. w celu dopilnowania, by sprawy dotyczące bluźnierstwa nie były rozpatrywane przez sądy zajmujące się sprawami dotyczącymi terroryzmu, oraz do wprowadzenia możliwości zwolnienia za kaucją w sprawach dotyczących zarzutów bluźnierstwa;
6. podkreśla, że wolność religii lub przekonań, wolność słowa i wypowiedzi oraz prawa mniejszości to prawa człowieka zapisane w konstytucji Pakistanu;
7. wzywa rząd Pakistanu, aby jednoznacznie potępił podżeganie do przemocy i dyskryminacji wobec mniejszości religijnych w tym kraju; apeluje do rządu Pakistanu, aby wprowadził skuteczne zabezpieczenia proceduralne i instytucjonalne na szczeblu dochodzeniowym, prokuratorskim i sądowym, tak aby zapobiec nadużywaniu przepisów dotyczących bluźnierstwa do czasu ich zniesienia; ubolewa nad ciągłą dyskryminacją i przemocą wobec mniejszości religijnych w Pakistanie, w tym chrześcijan, ahmadytów, szyitów i hinduistów; przypomina o ataku tłumu na wspólnotę ahmadytów w Gudźranwali w 2014 r., w którym zginęło troje członków wspólnoty, w tym dwoje dzieci, i do którego doszło w związku z zarzutami bluźnierstwa postawionymi członkowi wspólnoty Aqibowi Saleemowi, niewinnionemu przez sąd; zauważa, że wprowadzono wymóg, zgodnie z którym żaden funkcjonariusz policji poniżej stopnia komendanta nie może prowadzić dochodzenia przed zarejestrowaniem sprawy;
8. wyraża zaniepokojenie, że w Pakistanie często dochodzi do nadużywania przepisów dotyczących bluźnierstwa w celu składania fałszywych oskarżeń, co wynika z różnych pobudek, w tym rozstrzygania sporów osobistych lub prób czerpania korzyści finansowych; wzywa zatem rząd Pakistanu do należytego uwzględnienia takich sytuacji i w związku z tym do uchylenia przepisów dotyczących bluźnierstwa; zdecydowanie odrzuca rzekomą wypowiedź pakistańskiego ministra stanu ds. parlamentarnych Alego Khana, który wezwał do ścięcia osób dopuszczających się bluźnierstwa;
9. zachęca UE i jej personel dyplomatyczny do dołożenia wszelkich starań, aby zapewnić ochronę i wsparcie Shagufcie Kausar i Shafqatowi Emmanuelowi, w tym przez udział w procesach, wnioski o wizyty w więzieniu oraz stałe i zdecydowane kontakty z władzami zaangażowanymi w tę sprawę;
10. wzywa państwa członkowskie, aby ułatwiły wydawanie wiz nadzwyczajnych oraz zaoferowały ochronę międzynarodową Shagufcie Kausar, Shafqatowi Emmanuelowi, ich adwokatowi Saifulowi Malookowi i innym osobom oskarżonym o pokojowe korzystanie z przysługujących im praw, w tym obrońcom praw człowieka, gdyby musieli opuścić Pakistan;
11. wyraża głębokie zaniepokojenie nasilającymi się atakami – w internecie i poza nim – na dziennikarzy, pracowników naukowych i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza na kobiety i mniejszości; wzywa rząd Pakistanu do podjęcia natychmiastowych kroków w celu zagwarantowania bezpieczeństwa dziennikarzom, obrońcom praw człowieka i organizacjom wyznaniowym oraz do przeprowadzenia szybkich i skutecznych dochodzeń służących utrzymaniu praworządności i postawieniu sprawców przed sądem;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

12. wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), aby natychmiast dokonały przeglądu kwalifikowalności Pakistanu do uzyskania statusu GSP Plus w świetle bieżących wydarzeń oraz sprawdziły, czy istnieją wystarczające powody do wszczęcia procedury tymczasowego wycofania tego statusu i wynikających z niego korzyści, a także jak najszybciej przedstawiły Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie w tej sprawie;
 13. wzywa ESDZ i Komisję do wykorzystania wszelkich dostępnych narzędzi, w tym zawartych w wytycznych UE w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań, w celu udzielenia pomocy wspólnotom religijnym i wywarcia presji na rząd Pakistanu, aby ten zintensyfikował starania na rzecz ochrony mniejszości religijnych;
 14. zwraca się do ESDZ i państw członkowskich, aby w dalszym ciągu wspierały Pakistan w reformie sądownictwa i budowaniu zdolności w celu zapewnienia, by sądy niższej instancji były przygotowane do szybkiego prowadzenia procesów dotyczących osób zatrzymanych oraz do odrzucania spraw dotyczących bluźnierstwa, na poparcie których nie ma wystarczająco wiarygodnych dowodów;
 15. z zadowoleniem przyjmuje dialog międzyreligijny w Pakistanie oraz wzywa ESDZ i delegaturę UE do dalszego udzielania wsparcia pakistańskiej Narodowej Radzie Pokoju na rzecz Harmonii Międzywyznaniowej w organizowaniu takich regularnych inicjatyw z przywódcami religijnymi, w tym wywodzącymi się z mniejszości religijnych, wspieranymi przez organizacje wyznaniowe, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, specjalistów do spraw praw człowieka i prawników oraz pracowników naukowych; ponadto wzywa delegaturę UE i przedstawicielstwa państw członkowskich do dalszego wspierania organizacji pozarządowych w Pakistanie zaangażowanych w monitorowanie praw człowieka oraz w udzielanie wsparcia ofiarom przemocy uwarunkowanej wyznaniem i płcią;
 16. apeluje do Pakistanu, aby zacieśnił współpracę z międzynarodowymi organami zajmującymi się prawami człowieka, w tym z Komitetem Praw Człowieka ONZ, w celu wdrożenia wszystkich odnośnych zaleceń oraz poprawy monitorowania i sprawozdawczości w zakresie postępów w osiągnięciu międzynarodowych poziomów odniesienia;
 17. uważa brutalne demonstracje i ataki na Francję za niedopuszczalne; jest głęboko zaniepokojony antyfrancuskimi nastrojami w Pakistanie, które skłoniły francuskich obywateli i francuskie przedsiębiorstwa do tymczasowego opuszczenia kraju;
 18. z zadowoleniem przyjmuje niedawny wyrok Sądu Najwyższego Pakistanu o zakazie egzekucji więźniów cierpiących na zaburzenia psychiczne; przypomina, że Unia Europejska zdecydowanie sprzeciwia się stosowaniu kary śmierci we wszystkich przypadkach i bez wyjątków; wzywa do powszechnego zniesienia kary śmierci; wzywa władze Pakistanu do złagodzenia wyroków wszystkich osób skazanych na karę śmierci, tak aby zapewnić poszanowanie ich prawa do rzetelnego procesu sądowego, uznanego na szczeblu międzynarodowym i gwarantowanego w konstytucji;
 19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wiceprzewodniczącemu Komisji/ Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Pakistanu.
-